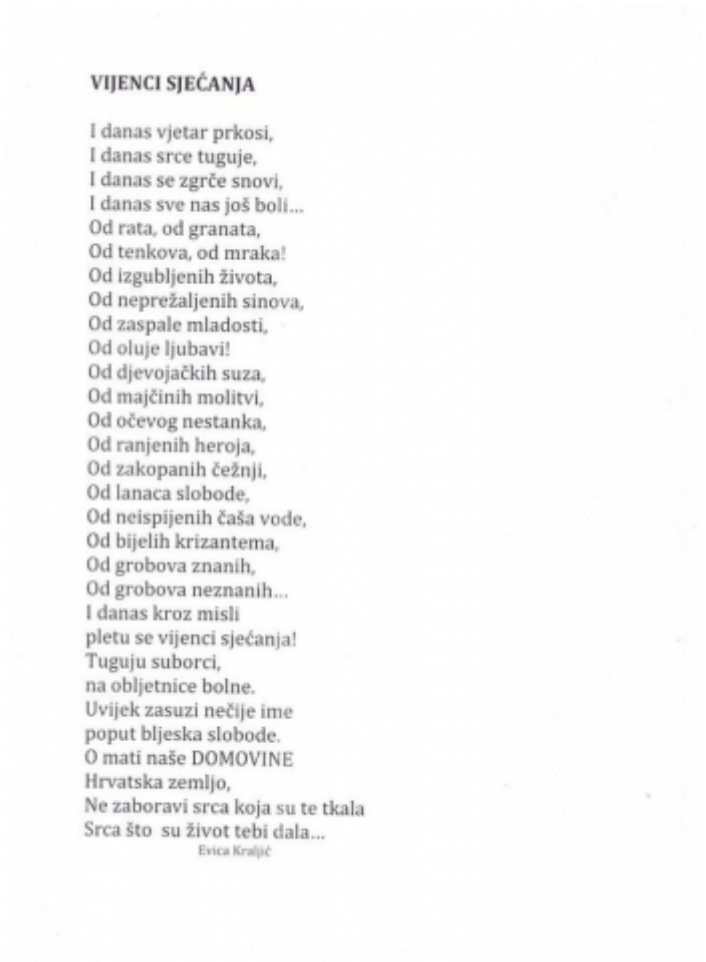
Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Prigodne pjesme Evice Kraljić

Antun Brađašević · Friday, June 4th, 2021

Povodom Dana državnosti i Dana Hrvatske vojske, poznata novogradiška pjesnikinja napisala je dvije nove domoljubne pjesme koje je namjeravala pročitati na ovogodišnjoj svečanosti UHBDR 121. b.p.NG no nažalost zbog zdravstvenih problema nije bila u mogućnosti doći kao prethodnih godina, ali je nazočan bio njen suprug Zvonko koji je donio Evicine pjesme te nam ih ustupio za objavu.

VIJENCI SJEĆANJA

I danas vjetar prkosi,
I danas srce tuguje,
I danas se zgrče snovi,
I danas sve nas još boli...
Od rata, od granata,
Od tenkova, od mraka!
Od izgubljenih života,
Od neprežaljenih sinova,
Od zaspale mladosti,
Od oluje ljubavi!
Od djevojačkih suza,
Od majčinih molitvi,
Od očevog nestanka,
Od ranjenih heroja,
Od zakopanih čežnji,
Od lanaca slobode,
Od neispijenih čaša vode,
Od bijelih krizantema,
Od grobova znanih,
Od grobova neznanih...
I danas kroz misli
pletu se vijenci sjećanja!
Tuguju suborci,
na obljetnice bolne.
Uvijek zasuzi nečije ime
poput bljeska slobode.
O mati naše DOMOVINE
Hrvatska zemljo,
Ne zaboravi srca koja su te tkala
Srca što su život tebi dala...

Evica Kraljić

TRIDESET I JEDNU GODINU POSLIJE

I nižu se godine, možda prebrzo,
Kao dozrele grozdove ih ubiremo,
U sjećanjima skrivamo.
Neke nam prolaze tek da im
Broj zabilježimo,
A neke nam ostaju duboko u srcima
Pa ih vječno pamtimo.

Bezbroj je godina proteklo
Trideset i jedna poslije,
A boli kao da je bilo jučer,
Od nekih davnih svitanja,
U ratnom vihoru izgubljenih mladosti…
I premda se godine s novim
Naraštajima obnavljaju,
Sjećanje na hrabrost naših
Očeva, braće, prijatelja,
Nikada se neće ugasiti.

Danas, u novoj hrvatskoj Domovini,
Trideset i jedne godine poslije
S istim željama i istim ciljem,
Tu smo, samo za njih...
I nebo je noćas pustilo suze,
I nebo je zalilo mladost prerano zaspalu,
Mladost koja se pamti,
Mladost kojoj su srce ubili neki neljudi.

Kao da su tek jutros otišli,
Kao da će se sutra vratiti.
Oni spavaju na jastuku vječnosti.
Nema zaborava za sve njihove rasute riječi
Koje još poljima lutaju.
Nema zaborava za drage sinove čija srca
U tebi majko, u tebi oče, u svima nama kucaju.
Nema zaborava za naše hrabre heroje,
Kad im Tvoj blagoslov, Gospodine,
Svake godine vječna počivališta dodirne.
Trideset i jedna godina poslije,
A boli kao da je bilo jučer.

Evica Kraljić

VIJENCI SJEĆANJA

I danas vjetar prkosi,
I danas srce tuguje,
I danas se zgrče snovi,
I danas sve nas još boli...
Od rata, od granata,
Od tenkova, od mraka!
Od izgubljenih života,
Od neprežaljenih sinova,
Od zaspale mladosti,
Od oluje ljubavi!
Od djevojačkih suza,
Od majčinih molitvi,
Od očevog nestanka,
Od ranjenih heroja,
Od zakopanih čežnji,
Od lanaca slobode,
Od neispijenih čaša vode,
Od bijelih krizantema,
Od grobova znanih,
Od grobova neznanih...
I danas kroz misli
pletu se vijenci sjećanja!
Tuguju suborci,
na obljetnice bolne.
Uvijek zasuzi nečije ime
poput bljeska slobode.
O mati naše DOMOVINE
Hrvatska zemljo,
Ne zaboravi srca koja su te tkala
Srca što su život tebi dala...

Evica Kraljić

TRIDESET I JEDNU GODINU POSLIJE

I nižu se godine, možda prebrzo,
Kao dozrele grozdove ih ubiremo,
U sjećanjima skrivamo.
Neke nam prolaze tek da im
Broj zabilježimo,
A neke nam ostaju duboko u srcima
Pa ih vječno pamtimo.

Bezbroj je godina proteklo
Trideset i jedna poslije,
A boli kao da je bilo jučer,
Od nekih davnih svitanja,
U ratnom vihoru izgubljenih mladosti…
I premda se godine s novim
Naraštajima obnavljaju,
Sjećanje na hrabrost naših
Očeva, braće, prijatelja,
Nikada se neće ugasiti.

Danas, u novoj hrvatskoj Domovini,
Trideset i jedne godine poslije
S istim željama i istim ciljem,
Tu smo, samo za njih...
I nebo je noćas pustilo suze,
I nebo je zalilo mladost prerano zaspalu,
Mladost koja se pamti,
Mladost kojoj su srce ubili neki neljudi.

Kao da su tek jutros otišli,
Kao da će se sutra vratiti.
Oni spavaju na jastuku vječnosti.
Nema zaborava za sve njihove rasute riječi
Koje još poljima lutaju.
Nema zaborava za drage sinove čija srca
U tebi majko, u tebi oče, u svima nama kucaju.
Nema zaborava za naše hrabre heroje,
Kad im Tvoj blagoslov, Gospodine,
Svake godine vječna počivališta dodirne.
Trideset i jedna godina poslije,
A boli kao da je bilo jučer.

Evica Kraljić

This entry was posted on Friday, June 4th, 2021 at 2:18 pm and is filed under Aktualno, Domoljublje You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.